

Zagreb, 19.1.04.

Poštovani!

Koliko sam razumjela s lista poslanog iz Australske Ambasade u Zagrebu da je želja Vas da živjeli u Australiji ili izvan nje napišemo bar malo.

Htjela bih reći i dati svoj glas. Živjela sam u dva navrata malo više od 17 god. u Australiji. Bilo mi je lijepo. Kada to kažem, onda mislim reći da sam Australiju doživjela kao zemlju koja se zaista brine za svoje stanovnike. Uvijek i svagdje bili smo lijepo primljeni ~~bilo da smo što tražili za sebe ili za druge~~. Govorim u množini jer sam živjela kao emigrant sa još nekoliko sestara redovnica. Rado o tome pričam i drugima kad im pričam o Australiji. Država se toliko brine da u njoj ne bi trebalo biti gladnih ni toliko siromašnih da budu na rubu ljudskog društva.

Moj pokojni otac radio je 35 god. na željeznici i kad je trebao dobiti zasluženu penziju, dok su mu je regulirali čekao je 2 godine. Ja kad sam nairila određeni broj godina, i broj godina boravka u Australiji nakon što sam predala potrebne dokumente tri dana nakon toga dobila sam telefonski naziv

da mi je riješeno pitanje penzije.

Zahvalna sam za to Bogu i Australiji čiji su zakoni tako humani. Prošlo je i pet godina od kako su me moji Poglavari pozvali natrag, a ja redovito primam i penzionerski list na svom jeziku kako bi bolje razumjela. Na svemu sam veoma zahvalna. Znam često reći: volim majku Australiju.

Ako je ovo što sam napisala zadovoljilo, bit će mi drag taj moj mali, ali iskreni doprinos.

Sve vas pozdravlja i želi Božji blagoslov i napredak u radu kroz ovu 2004. i sve druge godine

uvijek zahvalna i odana

s. Judith Baykas
(Bragica)